यतः । जलमग्निं विषं शस्त्रं क्षुद्व्याधी पतनं गिरिः ।
निमित्तं किंचिदासाद्य देही प्राणैर्विमुच्यते ॥ १५६ ॥

अथ तयोः पादास्फालनेन सर्पोऽपि मृतः । अत्रान्तरे दीर्घरावो नाम जम्बुकः परिभ्रमन्नाहारार्थी तान् मृतान् मृगव्याधसर्पशूकरान् अवलोकयामास ।
5 आलोक्याचिन्तयत् । अहो अद्य महद्भोज्यं मे समुपस्थितं ।
किं च । अचिन्तितानि दुःखानि यथैवायान्ति देहिनां ।
सुखान्यपि तथा मन्ये दैवमत्रातिरिच्यते ॥ १५७ ॥
भवतु । एषां मांसैर्मासत्रयं समधिकं भोजनं मे भविष्यति ।
मासमेकं नरो याति द्वौ मासौ मृगशूकरौ ।
10 अहिरेकं दिनं याति अद्य भक्ष्यो धनुर्गुणः ॥ १५८ ॥

ततः प्रथमबुभुक्षायां तावदिमानि स्वादूनि मांसानि विहाय कोदण्डाटनीलग्नं स्नायुबन्धं खादामि । इत्युक्त्वा तथाकरोत् । ततश्छिन्ने स्नायुबन्धे द्रुतमुत्पतितेन धनुषा हृदि भिन्नः स दीर्घरावः पञ्चत्वं गतः । अतोऽहं ब्रवीमि कर्तव्यः संचयो नित्यमित्यादि ।

15 किं च । यद्ददाति यदश्नाति तदेव धनिनो धनं ।
अन्ये मृतस्य क्रीडन्ति दारैरपि धनैरपि ॥ १५९ ॥
तथा च । यद्ददासि विशिष्टेभ्यो यच्चाश्नासि दिने दिने ।
तत् ते वित्तमहं मन्ये शेषं कस्यापि रक्षसि ॥ १६० ॥

इदानीं किमतिक्रान्तोपवर्णनेन ।
20 यतः । नाप्राप्यमभिवाञ्छन्ति नष्टं नेच्छन्ति शोचितुं ।
आपत्स्वपि न मुह्यन्ति नराः पण्डितबुद्धयः ॥ १६१ ॥

तत् सखे सर्वदा त्वया सोत्साहेन भवितव्यं ।